

Obsah

První část: Ideje, které se objevují	5
Prolog	7
1. Pokud je povrch zašlý a neleskne se	11
2. Možná že všichni odletíme na Měsíc	23
3. Jen čistě optické zobrazení	42
4. Z dálky se skoro všechno zdá být pěkné	54
5. Dodýchal už, a ruce i nohy chladnou mu	68
6. Prozatím jde o zadavatele, který pro nás nemá konkrétní tvář	82
7. Jméno, které se naštěstí – nebo bohužel – snadno pamatuje	89
8. Požehnání v pozměněné podobě	102
9. Vzájemná výměna střípků	111
10. A my bychom rozhrnovali houštiny vysoké zelené trávy	124
11. A všechno, co se tam nacházelo, bylo krásně nasvíceno měsícem	135
12. Jako ten anonymní pošťák	146
13. V tuto chvíli je to jenom hypotéza	155
14. Něco takhle zvláštního jsem ale ještě nezažil	166
15. Tohle celé byl jenom pouhý začátek	176
16. Relativně vydařený den	191

17. Jak jsem jen mohl přehlédnout něco tak důležitého?	201
18. Zvědavost zdaleka nebývá osudná jenom kočkám	209
19. Nevidíš za mnou něco?	225
20. Okamžik, kdy se existence prolíná s neexistencí	240
21. Není největší, ale když se s ním sekne, stejně teče krev	249
22. Pozvání samozřejmě stále platí	259
23. Opravdu jsme všichni na tomhle světě	269
24. Čistě jen shromažďuje primární informace	287
25. Jak hluboké osamění přináší člověku pravda	298
26. Lepší kompozici aby pohledal	309
27. I když si jasně vzpomínáš, jak to vypadalo	315
28. Franz Kafka miloval cesty na svazích	322
29. Cosi nepřirozeného, co je v tom možná obsaženo	331
30. Asi to bude dost individuální záležitost	343
31. Nebo to možná bylo dokonalé až příliš	357
32. Jeho odborné schopnosti byly velice ceněny	366
 Druhá část: Metafory, které se proměňují	367
 33. Věci, co jsou vidět, mám ráda stejně jako ty, co vidět nejsou	 369
34. Já vlastně v poslední době tlak vzduchu vůbec neměřil	382
35. To místo by bývalo nejlepší nechat na pokoji	396
36. O žádných pravidlech zápasu se vůbec nebavit	408
37. Každá věc má vždycky i svoji světlou stránku	423
38. Ten by jakživ nemohl být delfínem	437
39. Schránka vyrobená za zvláštním účelem, maskovaná za něco jiného, než ve skutečnosti je	451
40. Ten obličej nešlo zaměnit se žádným jiným	466
41. Jenom tehdy, pokud se neohlédnu	469

42. Když se to shozené na zem rozbije, tak jsou to vajíčka	478
43. To zkrátka nejde odsunout stranou jako pouhý sen	492
44. Typické rysy, které dělají člověka právě tím, kým je	503
45. Něco se chystá	515
46. Tváří v tvář vysokým pevným stěnám pocítí člověk svou bezbrannost	525
47. Dnes máme pátek, že ano?	535
48. Španělé neměli zkušenost s plavbou u irských břehů	545
49. Právě tak nezměrně je tu i smrtí	561
50. Bez obětí a zkoušek to nepůjde	575
51. Nastal čas	578
52. Muž ve špičaté oranžové čepici	591
53. Možná to taky byl pohrabáč	601
54. Taková věčnost trvá velice dlouho	610
55. To jasně odporuje principům	621
56. Několik bílých míst, která je potřeba vyplnit	633
57. Co budu muset někdy udělat	646
58. Jako bych poslouchal vyprávění o kráse kanálů na Marsu	654
59. Až dokud do toho nezasáhla smrt	665
60. Pokud by tedy člověk měl opravdu hodně dlouhé ruce	676
61. Musím být statečná a chytrá holka	692
62. Začnou kolikrát připomínat spletitý labyrint	704
63. Není to ale tak, jak si asi myslíš	717
64. Jakožto jistou formu milosti	729
Doslov	743